

IV.6. LANDSCHAPPELIJKE STRUCTUUR

1. VISIE EN DOELSTELLINGEN

De provincie wenst de landschappelijke kwaliteit te bewaren alsook de landschappelijke herkenbaarheid en diversiteit te versterken.

De landschappelijke structuur heeft een volwaardige positie in het ruimtelijk structuurplan provincie Limburg. Het gaat hier niet om een uitwerking van het landschapsbeleid, wel om een ruimtelijke visie. Landschappelijke kwaliteit vormt een noodzakelijk onderdeel van ruimtelijke kwaliteit. Het is noodzakelijk bij ruimtelijke ingrepen het landschap als afwegingskader te gebruiken, niet om ontwikkelingen af te remmen, maar om ze te sturen in samenhang met het landschap.

De provincie hanteert in het ruimtelijk beleid volgende doelstellingen voor de landschappelijke structuur:

- tegengaan van verdere banalisering door behoud en kwaliteitsvolle ontwikkeling van de bestaande landschappelijke kwaliteit met respect voor erfgoedwaarden, herkenbaarheid en landschappelijke diversiteit
- stimuleren van nieuwe landschappelijke kwaliteiten in nieuwe landschappen en afstemming brengen tussen nieuwe landschappen en traditionele landschappen, met bijzondere aandacht voor de overgangszones van de randen van het buitengebied met stedelijke gebieden
- realiseren van gedifferentieerde, samenhangende landschappen
- bewaren, beschermen en waar wenselijk ontsluiten van het archeologisch patrimonium
- vrijwaren van open ruimte verbindingen in verstedelijkte landschappen, tegengaan van verdere verlinting en van bijkomende verspreide bebouwing
- vrijwaren van de nog bestaande grote blokken open ruimte als gave landschappen of open ruimte verbindingen.

2. GEWENSTE LANDSCHAPPELIJKE STRUCTUUR

2.1. Ruimtelijk concept

KAART 76: GEWENSTE LANDSCHAPPELIJKE STRUCTUUR

De gewenste landschappelijke structuur wordt gedragen door de bos- en heidegordel, door de valleien van Maas- en Demerbekken en door de landschappen van Zuid-Limburg. Zij worden verbonden tot complexe landschappen. Naast de stedelijke gebieden bestaan die complexe landschappen uit agrarische landschappen in Noord- en Zuid-Limburg. In West-

Limburg, Midden-Limburg en het Zuidelijk Maasland gaat het vooral om mijn- en industriële landschappen met tuinvijken en bebouwingsstroken.

Volgende principes bepalen mee de landschappelijke structuur:

- De complexe gave landschappen in Limburg liggen in het bos- en heidegebied op de waterscheiding en in gordels aan de randen van de provincie, vooral in het zuiden en het noorden. Die zones van complexe gave landschappen worden via beekvalleien en open ruimte verbindingen met elkaar verbonden.
- Het gebied ten noorden van het kanaal Bocholt - Herentals en de Zuid-Willemsvaart ziet de provincie als een samenhangend geheel van landschappen, waarin grote bossen en weidse landbouwgebieden elkaar afwisselen. Ook kanalen en de wateringen spelen in die landschappen een structurerende rol. Doorheen de nieuwe stads- en industrielandshappen van Lommel, Overpelt en Neerpelt wordt die zone via open ruimte verbindingen gekoppeld aan intensieve landbouwlandschappen rond Peer, doorsneden door gave beeklandschappen.
- In de bos- en heidegordel worden de 3 parken via open ruimte verbindingen met elkaar verbonden, zodat een meer aaneengesloten geheel van gave landschappen ontstaat.
- In het Maasland wordt de open vallei via open ruimte verbindingen gekoppeld aan de gave landschappen van de bos- en heidegordel doorheen het provinciaal stedelijk netwerk. Voor de Maasvallei met uiterwaarden en groeven ziet de provincie een nieuw gaaf landschap ontstaan.
- In het zuiden ziet de provincie Droog Haspengouw en Voeren als een bijna aaneengesloten gordel van complexe gave landschappen. Ten noorden daarvan ligt een te ont-snipperen sterk verlint fruitlandschap. Beide gebieden bevatten kastelen als bakens en vormen een 'kastelandschap', waarvoor de provincie een eigen beleid wenst te ontwikkelen, wat ook geldt voor Voeren als onderdeel van een grensoverschrijdend Drielandenpark.
- Het midden van Limburg, van west naar oost, ziet de provincie als een netwerk van op te volgen complexe nieuwe landschappen onderbroken door gaver beekvalleien. Het mijnpatrimonium als bakensreeks, het Albertkanaal en de Demervallei nemen hier een bijzondere plaats in.

2.2. Elementen van de landschappelijke structuur van minstens provinciaal belang

De provincie gaat uit van de categorieën gedefinieerd in het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen (gave landschappen, structurerende reliëfelementen, bakens, markante terreinover-

DEEL IV. ONTWIKKELINGSPERSPECTIEVEN VOOR DEELSTRUCTUREN 6. LANDSCHAPPELIJKE STRUCTUUR

gangen, open ruimte verbindingen), maar voegt 3 categorieën toe (complexe nieuwe landschappen structurerende hydrografische elementen en structurerende lijnelementen) en verruimt de gave landschappen naar complexe gave landschappen. Er wordt geen onderscheid gemaakt tussen elementen van Vlaams of van provinciaal niveau, omdat het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen geen indicatieve weergave van de elementen bevat.

COMPLEX GAAF LANDSCHAP

Complexe gave landschappen zijn grote gebieden waarin samenhangen tussen onderdelen ervan worden behouden en versterkt. In complexe gave landschappen kunnen kleinere gebieden (bijvoorbeeld gave landschappen) als prioriteiten van landschapsbehoud en -ontwikkeling worden uitgewerkt. Daarin moeten de ruimtelijke ingrepen in overeenstemming zijn met de gewenste ontwikkelingen voor het landschap.

In complexe gave landschappen komen verschillende structuurbepalende landschapselementen voor in een landschap waarvan de samenhang en de structuur in beperkte mate gewijzigd zijn door grootschalige ingrepen. De open ruimte wordt maximaal behouden. De landschappelijke relictten die het gebied karakteriseren (punt-, lijn- en vlakrelictten¹⁹²) en de representatieve concentraties (ankerplaatsen), kunnen relevantie hebben voor de gemeentelijke structuurplannen. Hun behoud en versterking vormen een bijkomend afwegingskader voor het provinciaal ruimtelijk beleid.

Volgende complexe gave landschappen worden geselecteerd:

- Kempens rustig grensgebied (met de vallei van de Warmbeek, Hageven, vloeiveiden, boscomplexen, stuifzanden van Lommel enz.)
- Vlake van Bocholt (open landbouwlandschap met Abeek, Brand, Stamprooierbroek, Jagersborg, wateringen, vloeiveiden)
- beken van Noord-Limburg (Dommel, Abeek)
- bos- en heidegordel (duin-, heide- en naaldbosgebieden in Park Lage Kempen, Park Midden-Limburg, Park Hoge Kempen, Bosbeekvallei en Demerbossen in Munsterbilzen)
- Maasvallei (parallele en trapvormige structuur evenwijdig met de Maas met landbouw en graslanden, afgesneden meanders en plassen)
- beken en vijvers van Midden-Limburg (waterrijk kwelgebied met vijvers en beken in het bekken van de Demer)
- West-Limburgse Kempen en Hageland (Diestiaanrug van Averbode en uitlopers, bosrijk versneden heuvelland met getuigenheuvels, ruggen en valleien)
- Herk- en Mombeek (asymmetrische valleien, waterrijke gebieden afwisselend open en gesloten)

- Droog Haspengouw (golvend leemplateau, asymmetrische dalen, kleine landelijke nederzettingen, open landschap, hoeven en kastelen)
- Voerstreek (sterk golvend plateau, weiland en boomgaarden, boscomplexen in het oosten, typische asymmetrische dalen)

COMPLEX NIEUW LANDSCHAP

Een complex nieuw landschap is een gebied waar vooral structuurbepalende landschapselementen voorkomen van nieuwe landschappen. In Limburg hangen die gebieden vaak samen met stedelijke gebieden, stedelijke netwerken en groeven. Daarin spelen de nog overblijvende landschappelijke relictten een rol (punt-, lijn- en vlakrelictten). Zij maken een brug tussen cultuurhistorische traditie en nieuwe ontwikkelingen en kunnen relevantie hebben voor de gemeentelijke structuurplannen.

In complexe nieuwe landschappen worden behoud en integratie in het nieuw landschap van de landschapsrelictten nagestreefd. Nieuwe karakteristieke en structurerende landschapskenmerken kunnen worden bepaald om een nieuw samenhangend landschap te creëren.

Al naargelang het type complex nieuw landschap gelden volgende ruimtelijke ontwikkelingsperspectieven.

Voor nieuwe of verschraalde landbouw- en ruilverkavelingslandschappen oude stijl, nieuwe naaldbos landschappen gelden het behouden van de interne landschappelijke en agrarische samenhang en het tegengaan van de versnippering door bebouwing van het landschap. Bijkomende doelstellingen zijn:

- tegengaan van niet-agrarische bebouwing en lintbebouwing
- vrijwaren van grote visueel-open homogene gebieden
- herstellen, ontwikkelen of behouden van een samenhangend ecologisch netwerk van lijnvormige en kleinere vlakvormige landschapselementen
- omkeren van verdere landschapsverschrallende processen.

In stadslandschappen en nieuwe verstedelijkte landschappen is een versterkte aandacht voor identiteitsversterkende architectuur noodzakelijk. Bijkomende doelstellingen zijn:

- aandacht hebben voor relictten en kwalitatieve inrichting van het openbaar domein
- aandacht schenken aan het herstel of de realisatie van leesbare verstedelijkte landschappen onder meer door inbreiding
- behouden van samenhangende groenstructuren (beekvalleien, open ruimte verbindingen, autovrije fietscorridors) of van nog aanwezige structurerende landschapskenmerken

192. Die relictten zijn terug te vinden in de 'Atlas van de landschappen in de provincie Limburg', LISEC, provinciebestuur Limburg, AROHM, 1999. De compositiekaart en bijhorend rapport van die relictten-atlas zijn door de provincie verdeeld naar de gemeenten.

- realiseren of behouden van aantrekkelijke vista's met stedelijke bakens als blikvangers
- realiseren of behouden van zichtbare en duidelijke grenzen tussen stedelijk en open landschap (zoals bijvoorbeeld in Maaseik, Tongeren, Sint-Truiden).

In nieuwe industrielandenschappen is meer aandacht noodzakelijk voor een aantrekkelijk imago. Bijkomende doelstellingen zijn:

- creëren van kwaliteitsvolle, samenhangende architectuur van bedrijfsgebouwen en groenstructuren
- werken aan een eigen identiteit
- aansluiten bij het omgevend landschap
- stimuleren van de overgang van passieve initiële naar actieve landschapszorg met traditionele en nieuwe structurerende landschapskenmerken.

In groevelandschappen is nood aan landschapsbouw. Deze landschappen moeten worden ingebed in hun omgeving, overeenkomstig de nabestemming.

Voor de mijnlandschappen als onderdeel van nieuwe stedelijke of industriële landschappen is de valorisatie van het mijnpatrimonium een belangrijk uitgangspunt.

Volgende complexe nieuwe landschappen worden aangeduid:

- de stedelijke gebieden
- de stedelijke netwerken
- de nieuwe industriële landschappen
- het verlint landschap in Vochtig Haspengouw
- het verstedelijkt landschap van Zonhoven, Houthalen-Helchteren
- de groevelandschappen ten noorden van Maaseik en van Dilsen-Stokkem
- de groevelandschappen rond de Mechelse Heide (ten noorden aansluitend bij de E314 en die nabij de N75)
- de zandgroevelandschappen van Noord-Limburg.

In complexe nieuwe landschappen kunnen open ruimte verbindingen worden geselecteerd. Behoud ervan remt te grote versnippering van bebouwing af en verhoogt de kansen op het realiseren van nieuwe landschappelijke kwaliteiten.

STRUCTUREREND HYDROGRAFISCH ELEMENT

Structurerende hydrografische elementen, beken, kanalen, wateringen en Maas, spelen als landschappelijke elementen en als netwerk een structuurbepalende rol. Bebouwing op of nabij de oevers wordt tegengegaan. Behoud en herkenbaarheid van het element staan centraal bij ruimtelijke ingrepen.

Voor de structurerende hydrografische elementen is een samenhangende ontwikkeling van vallei en omgeving door gedifferentieerde typologieën en concepten nodig.

Dikwijls liggen structurerende hydrografische elementen in complexe gave valleilandschappen, maar zij verbinden die landschappen ook onderling. Als gevolg van die conceptvorming zijn opvolging en toetsing van nieuwe infrastructuur mogelijk. Bij de opmaak van provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen waarin structurerende hydrografische elementen worden behandeld, legt de provincie randvoorwaarden vast met het oog op een kwaliteitsvolle aanpak van waterfronten, een vernieuwde relatie tussen nederzetting en beek of rivier en het behoud van het structuurbepalend karakter.

Tot de structurerende hydrografische elementen behoren beken, kanalen en wateringen. Specifiek voor de wateringen geldt een behoud of herstel van het cultuurhistorisch ontginingslandschap, ofwel wordt het kanalenstelsel landschappelijk ingepast in een nieuwe open ruimte functie, zoals natuurontwikkeling of bosbouw.

Volgende structurerende hydrografische elementen worden geselecteerd:

- Maas en oude Maasarmen
- Demer
- Dommel en Bolisserbeek
- Warmbeek
- Abeek
- Itterbeek
- Bosbeek
- Grote Nete
- Grote Laak en Grote Beek
- Zwarte Beek
- Winterbeek
- Mangelbeek
- Gete
- Velpe
- Herk
- Mombeek
- Cicindria, Melsterbeek en Molenbeek
- Jeker
- Albertkanaal, Zuid-Willemsvaart, kanaal Bocholt - Herentals, kanaal naar Beverlo
- de wateringen.

STRUCTUREREND RELIËFELEMENT

De Kempense steilrand is als reliëfelement structuurbepalend voor Limburg. Zijn herkenbaarheid moet worden gevrijwaard in het landschap. Versnippering of bebouwing wordt bij voorkeur tegengegaan. De steilrand tussen Laag- en Midden-België (helling van Kerniel), het Massief van Kozen, de Diestiaanruggen en de getuigenheuvels in West-Limburg zijn tevens structurerende reliëfelementen voor Limburg.

STRUCTUREREND LIJNELEMENT

De Romeinse steenweg is als lijnelement structuurbepalend

voor Limburg. Zijn herkenbaarheid moet worden gevrijwaard in het landschap. Versnippering wordt tegengegaan. Een ruimtelijk concept kan worden opgemaakt in samenwerking met Vlaamse en gemeentelijke overheden, wat kan leiden tot een ruimtelijk uitvoeringsplan of een verordening. Andere lijnelementen zijn de Kempense kanalen.

BAKEN

Bakens zijn visuele blikvangers en fungeren als oriënteringspunten in het landschap. Zij verhogen de leesbaarheid en de structuur van de open ruimte. Het ruimtelijk beleid richt zich op het behoud en de versterking van de zichtbaarheid en de (mentale) beeldwaarde ervan. De zogenaamde zichtzone wordt gerespecteerd. Bakens kunnen zowel puntbakens zijn als bakengroepen en bakengroepen. Voor het versterken van bakens kunnen ruimtelijke concepten worden opgemaakt in samenwerking met Vlaamse en gemeentelijke overheden. Dit kan leiden tot ruimtelijke uitvoeringsplannen of verordeningen.

Volgende bakens zijn geselecteerd:

- het historisch stadscentrum van Maaseik (a), waarbij vooral de zichtrelatie met het zuiden belangrijk is
- de basiliek van Tongeren (b)
- het spoorviaduct van Sint-Martens-Voeren (c)
- de Sint-Pietersberg met het plateau van Caestert (d)
- de kasteeldomeinen van Alden Biesen (e), Herkenrode (f), Heks (g), Heers (h), Duras (i) en Vilain XIII (j)
- de heuvelsite van Borgloon (k)
- de commanderie van Gruitrode (l)
- de mijnterrils van Beringen, Zolder, Zwartberg (Opplabbek), Winterslag, Waterschei en Eisden en de mijnschachten van Winterslag, Waterschei, Houthalen-Helchteren en Eisden als bakengroepen
- de kasteeldomeinen en kloosters van Zuid-Limburg als bakengroep.

MARKANTE TERREINOVERGANG

Markante terreinovergangen vormen een overgang tussen twee duidelijk verschillende landschappen, gepaard gaand met een verschil in bodemgebruik en percelering. Het beleid is gericht op het behoud van de zichtbaarheid van de overgang, het behoud van de overgang als harde grens voor kleinstedelijke gebieden, stedelijke of industriële ontwikkelingen, en de vrijwaring van bebouwing. Als grens van een gaaf landschap is de rol van de overgang op die manier structuurbepalend.

Als markante terreinovergangen op de grens van complexe gave landschappen van de bos- en heidegordel zijn geselecteerd:

- de oostelijke en zuidelijke bosrand van de Hoge Kempen
- de noordoostelijke bosrand bij Solterheide.

3. UITWERKING VAN DE PROVINCIALE TAKEN

3.1. Regionale landschapsontwikkelingsgebieden

KAART 77: LANDSCHAPSONTWIKKELINGSGBIEDEN

De provincie wil in een beperkt aantal gebieden een actief landschapsontwikkelingsbeleid opzetten. Daartoe selecteert zij landschapsontwikkelingsgebieden.

Een regionaal landschapsontwikkelingsgebied vormt een groot gebied in Limburg waar de provincie de mogelijkheden erkent voor een samenhangende, geïntegreerde landschapsontwikkeling voor een gehele regio. Bij het opmaken van strategische plannen, ruimtelijke uitvoeringsplannen enz. wil de provincie naast andere thema's (toerisme en recreatie, landbouw, economische ontwikkeling enz.) hier ook aandacht schenken aan de integratie van landschapsbehoud en -ontwikkeling. Die gebieden kunnen van Vlaams of van provinciaal niveau zijn. Zij kunnen verschillende gave of nieuwe landschappen bevatten. Eventueel kunnen landschapsontwikkelingsplannen worden opgemaakt voor de aangeduide gebieden. In dergelijke plannen worden de structuurbepalende elementen bepaald, ruimtelijke randvoorwaarden geschetst voor verdere ontwikkeling en wordt aangegeven hoe de interne landschappelijke structuur kan worden versterkt. Die gebieden kunnen derhalve als landschappelijke projectgebieden worden beschouwd.

Volgende regionale landschapsontwikkelingsgebieden van Vlaams niveau zijn geselecteerd vanuit hun kwaliteiten en kansen tot landschapsbehoud en -ontwikkeling:

- Park Hoge Kempen, waar de provincie meewerkt aan de ontwikkeling van een concept voor dit bos- en heidegebied, alhoewel de uitwerking als Vlaams nationaal park voornamelijk op Vlaams niveau wordt uitgevoerd
- Maasuitwaarden of Grensmaas, waarbij het Grensmaasproject dat door het Vlaams niveau wordt uitgewerkt, moet worden geïntegreerd in een landschappelijke totaalontwikkeling van het Maaslandschap
- het Drielandenpark (Voeren) als een grensoverschrijdend open ruimte gebied, waarvoor de provincie en haar euronale partners van het MHAL-gebied een totaalconcept wensen op te stellen, waarbij behoud en versterking van de talrijke relictwaarden van de Voerstreek — zoals het vakbouwwerk, de graften en holle wegen, maar vooral het typisch landschappelijk totaalbeeld — een belangrijke rol spelen.

Volgende regionale landschapsontwikkelingsgebieden van provinciaal niveau zijn geselecteerd vanuit hun kwaliteiten en

kansen tot landschapsbehoud - en ontwikkeling:

- de mijnstreek met de mijnterrils, de vele bakens, het overblijvend mijnpatrimonium en de mijncités waarvoor de provincie acties kan voorstellen voor het versterken van bestaande en voor het creëren van nieuwe landschappelijke kwaliteiten
- het kastelenlandschap in Zuid- en West-Limburg waarvoor de provincie een totaalconcept kan uitwerken met een bijzondere rol voor de netwerken van kastelen en abdijen
- het Kempen~Broek, een afwisselend landschap met duizenden hectaren bos, heide, beekvalleien, moerassen en kleinschalige landbouwlandschappen gelegen aan de noordoostrand van het Kempens Plateau, waarvoor de provincie acties kan voorstellen voor het versterken van bestaande en voor het creëren van nieuwe landschappelijke kwaliteiten.

3.2. Open ruimte verbindingen

KAART 78: OPEN RUIMTE VERBINDINGEN

Open ruimte verbindingen zijn niet of weinig bebouwde ruimten doorheen en tussen sterk bebouwde gebieden. Het behoud van open ruimte verbindingen is gewenst binnen stedelijke en economische netwerken en in of nabij stedelijke gebieden. De open ruimte verbindingen kunnen worden opgenomen in ruimtelijke uitvoeringsplannen, zoals voor de afbakening van (klein)stedelijke gebieden en voor netwerken zoals het Albertkanaal en de Kempische As. Nieuwe bebouwing wordt zoveel mogelijk geweerd en de ruimtelijke relatie tussen de verbonden gebieden gewaarborgd.

Volgende open ruimte verbindingen zijn geselecteerd¹⁹³.

IN EN ROND HET STEDELIJK NETWERK KEMPISCHE AS

- tussen Kattenbosserheide en Zeven Heerlijkheden (1)
- tussen Sint-Huibrecht-Lille / Achel en Neerpelt (vallei Prinsenloop) (2)
- tussen Hamont en Sint-Huibrecht-Lille / Achel (3).

MET DE VLAKTE VAN BOCHOLT, NABIJ HET KLEINSTEDELIJK GEBIED BREE

- tussen Bree en Bocholt (vallei Abeek) (4)
- tussen Opitter en Waterloos (5).

IN DE MAASVALLEI EN IN EN NABIJ HET STEDELIJK NETWERK ZUIDELIJK MAASLAND

- tussen Maaseik en Elen (6)
- tussen Dilsen en Lanklaar / Stokkem (7)
- tussen Opgrimbie / Boorseme en Rekem / Uikhoven (8)
- tussen Neerharen en Lanaken (9).

DOORHEEN DE BOSBEEKVALLEI TUSSEN HET PARK HOGE KEMPEN EN HET PARK MIDDEN-LIMBURG

- tussen Neeroeteren en Opoeteren (10)
- tussen Opoeteren en Dorne (11)
- tussen Opglabbeek en As / Niel-bij-As (12)
- tussen het schietterrein Donderslagse Heide en de Klaverberg, en tussen As en Waterschei (13).

DOORHEEN HET STROKENLANDSCHAP IN WEST-LIMBURG EN HET ECONOMISCH NETWERK ALBERTKANAAL

- de Grote Beekvallei tussen Leopoldsburg en Beverlo (14)
- tussen Beverlo / Korpel en Beringen-Mijn / Stal (15)
- tussen Beringen-Mijn / Stal en Beringen / Koersel (vallei Zwarte Beek) (16)
- tussen Koersel en Heusden / Berkenbos (17)
- tussen Heusden / Berkenbos en Zolder (18)
- tussen Helchteren en Houthalen, en tussen Helchteren / Houthalen en Berkenbos / Zolder (19).

IN EN NABIJ HET REGIONAALSTEDELIJK GEBIED HASSELT - GENK

- tussen Houthalen en Zonhoven langs E314 (20)
- tussen Zonhoven - Termolen en Klotbroek - Boxbergheide (21)
- tussen Zonhoven en Hasselt omgeving Kiewit (22)
- tussen domein Bokrijk en de Maten (23)
- tussen de Maten en het universitair centrum en langs het Albertkanaal omgeving Godsheide, Rooierheide en Dorpsheide (24)
- tussen het vijfvergebied Midden-Limburg en de Demervallei, tussen de Demervallei en omgeving Kuringen / Sterrebos, de Demervallei tussen Kermt en Stokrooie (25).

DOORHEEN HET BEBOUWINGSLINT VAN N2 IN WEST-LIMBURG

- tussen Herk-de-Stad en Berbroek, verbinding van het Schulensbroek met Herkvallei (26)
- tussen Halen en de omgeving van E314, verbinding van de Diestiaanheuvels met Demervallei (27).

NABIJ HET KLEINSTEDELIJK GEBIED BILZEN

- tussen Munsterbilzen en Bilzen (28).

IN OF NABIJ HET KLEINSTEDELIJK GEBIED TONGEREN

- tussen Berg en de Jekervallei over N79 (29).

4. MOGELIJKE ACTIES

4.1. Mogelijke acties voor de provincie

Indien relevant zal de provincie de mogelijke acties steeds uit-

193. De nummers verwijzen naar de overeenkomende open ruimte verbinding op kaart 78.

DEEL IV. ONTWIKKELINGSPERSPECTIEVEN VOOR DEELSTRUCTUREN 6. LANDSCHAPPELIJKE STRUCTUUR

voeren in overleg met de betrokken overheden en belanghebbende partijen.

- Voor de open ruimte verbindingen stelt de provincie een ruimtelijk uitvoeringsplan of een verordening op, soms in relatie tot de afbakening van de kleinstedelijke gebieden.
- De provincie kan landschapsontwikkelingsplannen opmaken voor de genoemde landschapsontwikkelingsgebieden. Die plannen kunnen onder meer leiden tot verordeningen of ruimtelijke uitvoeringsplannen. Landschapsontwikkeling kan ook onderdeel zijn van een geïntegreerd gebiedsgericht beleid voor de bedoelde gebieden. Voor het Drielandenpark is internationaal overleg in het kader van het MHAL-perspectief noodzakelijk.
- Voor structurerende hydrografische elementen, structurende reliëfelementen, structurerende lijnelementen of voor bakens kunnen verordeningen, ruimtelijke uitvoeringsplannen, beschermingen of voorbeeld inrichtingsprojecten worden uitgewerkt.

- De provincie kan een landschapsontwikkelingsplan opmaken voor de bakenreeks gevormd door de mijnterrils.
- De provincie kan een stedenbouwkundige verordening opmaken voor het behoud van de landschappelijke en cultuurhistorische waarde van de mijnclités.

4.2. Suggesties aan de Vlaamse overheid

De provincie suggereert de Vlaamse overheid in overleg met provincie en gemeenten een ruimtelijk totaalconcept verder uit te werken voor het Nationaal Park Hoge Kempen en de Grensmaas met aandacht voor een geïntegreerde landschapsontwikkeling, ook in relatie met de omgeving.

4.3. Taakstelling voor gemeenten

De selectie van open ruimte verbindingen van lokaal belang in het lintenlandschap van Vochtig Haspengouw, is een taak voor de betreffende gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen.